

Ezechiël 10

- 1 Daarna zag ik, en zie, boven het gewelf dat boven het hoofd van de cherubs was, was iets als een saffiersteen, met het uiterlijk van wat leek op een troon, en Hij verscheen boven hen.
- 2 Toen zei Hij tegen de Man Die in linnen gekleed was: Ga onder de cherub de ruimte tussen de wielen binnen, vul Uw beide handen met vurige kolen uit de ruimte tussen de cherubs, en strooi ze uit over de stad. Toen ging Hij voor mijn ogen naar binnen.
- 3 De cherubs stonden rechts van het huis toen de Man binnenkwam, en de wolk vervulde de binnenste voorhof.
- 4 Toen verhief de heerlijkheid van de HEERE zich van boven de cherub naar de drempel van het huis. Daarop werd het huis vervuld met de wolk en de voorhof was vol van de lichtglans van de heerlijkheid van de HEERE.
- 5 Het geluid van de vleugels van de cherubs was tot in de buitenste voorhof te horen, als de stem van de almachtige God wanneer Hij spreekt.
- 6 En het gebeurde toen Hij de Man Die in linnen gekleed was, geboden had: Neem vuur uit de ruimte tussen de wielen, uit de ruimte tussen de cherubs, dat Hij naast een wiel ging staan.
- 7 Daarop strekte de cherub vanuit de ruimte tussen de cherubs zijn hand uit naar het vuur dat in de ruimte tussen de cherubs was. Hij pakte het op en gaf het in de handen van Hem Die in linnen gekleed was. Die nam het aan en ging weg.
- 8 Er was bij de cherubs onder hun vleugels iets zichtbaar met de vorm van een mensenhand.
- 9 Toen zag ik, en zie, er waren vier wielen naast de cherubs: één wiel naast één cherub en een ander wiel naast een andere cherub. En het uiterlijk van de wielen was als de schittering van een turkooissteen.
- 10 En wat betreft het uiterlijk ervan, ze hadden alle vier dezelfde gedaante, alsof het ene wiel midden in het andere wiel zat.
- 11 Wanneer ze gingen, konden ze naar vier zijden gaan. Ze draaiden zich niet om wanneer ze gingen, want naar de plaats waarheen het hoofd zich wendde, daar gingen ze heen. Ze draaiden zich niet om wanneer ze gingen.
- 12 Hun hele lichaam dan, hun rug, hun handen, hun vleugels, en de wielen zaten rondom vol ogen. Alle vier hadden zij hun wielen.
- 13 Wat de wielen betreft, ze werden ten aanhoren van mij Galgal genoemd.
- 14 Iedere cherub had vier gezichten: het eerste gezicht was het gezicht van een cherub, het tweede gezicht het gezicht van een mens, het derde de kop van een leeuw, en het vierde de kop van een arend.
- 15 Toen verhieven de cherubs zich. Dit was hetzelfde levende wezen dat ik bij de rivier de Kebar gezien had.
- 16 Wanneer de cherubs gingen, gingen de wielen naast hen mee. Wanneer de cherubs hun vleugels ophieven om zich van de aarde te verheffen, draaiden die wielen ook niet bij hen vandaan.
- 17 Wanneer zij stilstonden, stonden die ook stil, en wanneer zij verheven werden, verhieven die zich ook, want de geest van de levende wezens was in hen.
- 18 Toen ging de heerlijkheid van de HEERE weg, van boven de drempel van het huis, en bleef boven de cherubs staan.
- 19 En de cherubs hieven hun vleugels op, en verhieven zich voor mijn ogen bij hun vertrek van de aarde, en de wielen tegelijk met hen. Ieder stond stil bij de ingang van de Oostpoort van het huis van de HEERE, met de heerlijkheid van de God van Israël van bovenaf boven hen.
- 20 Dit is het levende wezen dat ik gezien had onder de God van Israël bij de rivier de Kebar. Toen wist ik

dat het cherubs waren.

21 Ieder afzonderlijk had vier gezichten en ieder afzonderlijk had vier vleugels met onder hun vleugels iets wat leek op mensenhanden.

22 Verder, waar hun gezichten op leken: het waren dezelfde gezichten die ik gezien had bij de rivier de Kebar, hun uiterlijk en zichzelf. Zij gingen ieder recht voor zich uit.

De HEERE maakt aanstalten om de tempel, de stad en het land te verlaten.

We zijn in Ezechiël 8 t/m 11 getuige van Ezechiëls verblijf in Jeruzalem. Het is een visioen. Eerst toont de HEERE de grove zonden van het volk Israël in en rondom de tempel in Jeruzalem aan Ezechiël. Dat was Ezechiël 8. Vervolgens wordt *de Man met de linnen kleding* door God geroepen om de rechtvaardigen van *een merkteken* te voorzien wat hen beschermt tegen het oordeel. Nadat de veiligheid van de heiligen is gewaarborgd, trekken zes mannen in opdracht van God in gevechtstenuue door de stad om ieder mens zonder merkteken te doden. Zij voltrekken Gods vonnis over de zondige stad. Dat was Ezechiël 9. In Ezechiël 10 maakt de HEERE aanstalten om de tempel, de stad en het land te verlaten. Ezechiël is in Jeruzalem getuige van de Aanwezigheid van de HEERE. De Verschijning van de Heerlijkheid van de HEERE God is in het boek Ezechiël onlosmakelijk verbonden met – wat wel genoemd wordt – *de wolkenwagen*. Ook in Ezechiël 10 wordt de imposante troon van God getoond – zetel van Gods heerlijkheid – die rust op het uitspansel dat aan de hemel doet denken. Uitspansel en troon worden gedragen door vier cherubs die verbonden zijn met bijzondere wielen die zes richtingen uit kunnen bewegen, naar voren en achteren, naar links en rechts, naar boven en beneden.

De vier cherubs dragen de troon waarop God zetelt.

De wolkenwagen kan op ons overkomen als een groots mechanisch bewegend voertuig, maar in feite is het organisch of althans een levend gebeuren. De cherubs zijn namelijk *levende wezens* Die door de Geest van het leven worden aangestuurd en geleid. Ezechiël 10:17 *Wanneer zij stilstonden, stonden die ook stil, en wanneer zij verheven werden, verhieven die zich ook, want de geest van de levende wezens was in hen.* Er is een diepe verbondenheid met de Heerlijkheid van God, de Vader en de Zoon en de Heilige Geest. De Heerlijkheid van God kan natuurlijk ook los van de wolkenwagen optreden. Maar *de*

wolkenwagen is door de Heilige Geest en de ogen – waarmee zowel de cherubs als de wielen bezaaid zijn – op een onlosmakelijke manier met God verbonden. We hebben op deze manier al een tip van de sluiters opgelicht, ware het niet dat juist Ezechiël 10 nog al wat vragen oproept. Een van de vragen is deze: Ezechiël leert uit deze openbaring van God dat de levende gestalten die het uitspansel en de troon van God dragen *cherubs* heten. Ezechiël 10:20 *Toen wist ik dat het cherubs waren.* Maar hoe komt hij daar nou precies achter? En dan nog iets. De vier cherubs hebben vier gezichten. Zo ver waren wij al sinds Ezechiël 1 waar de HEERE voor het eerst aan Ezechiël verschijnt. De gezichten werden toen ook genoemd: Het gezicht van een mens en de kop van een rund en de muil van een leeuw en de kop van een adelaar. Ezechiël 1:10 *Hun gezicht leek op het gezicht van een mens, bij alle vier van rechts op de kop van een leeuw, bij alle vier van links op de kop van een rund, en alle vier hadden zij de kop van een arend.* Op zich is dit niet veranderd. De vier cherubs die de troon van God dragen hebben ook in Ezechiël 10 vier gezichten, maar één gezicht is anders. Ezechiël 10:14 *Iedere cherub had vier gezichten: het eerste gezicht was het gezicht van een cherub, het tweede gezicht het gezicht van een mens, het derde de kop van een leeuw, en het vierde de kop van een arend.* De kop van een rund is veranderd in het gezicht van een cherub. Hoe kan dat? Hoe moet je dat zien? En dan tenslotte de wielen. Hoe komt Ezechiël erachter dat de wielen ‘Galgal’ genoemd worden door God. Ezechiël 10:13 *Wat de wielen betreft, ze werden ten aanhoren van mij Galgal genoemd.* En wat betekent ‘Galgal’ eigenlijk? En last but not least. Meestal is er sprake van de cherubs, de levende gestalten waarvan er vier zijn. Maar tot driemaal toe is er in dit hoofdstuk ook sprake van *de cherub*. Hoe moet je dat zien? En dan het laatste; Waarom noemen sommige gezaghebbende vertalingen de cherubs eigenlijk ‘dieren’? Is dat terecht?

Elke cherub heeft vier hoofden; het hoofd van een leeuw, een mens, een havik en een rund.

De naam van de levende wezens die Gods troon dragen is ‘cherub’.

In Ezechiël 10 worden we ons ervan bewust dat Ezechiël de naam van de wezens die Gods troon dragen, niet kende. Wij weten inmiddels dat het *cherubs* zijn, maar wie de eerste verschijning van God aan de profeet er op naleest in Ezechiël 1, ziet dat de naam *cherub* inderdaad nog niet gebruikt wordt. In Ezechiël 1 is er sprake van ‘vier levende wezens’. Ezechiël 1:5 *Uit het midden daarvan kwam een gedaante van vier levende wezens.* Cherubs zijn bijzondere figuren. Het zijn de drijvende krachten van de wolkenwagen van de troon van God. Ze zijn immens groot. Ze hebben elk vier vleugels waarmee ze de wolkenwagen in beweging zetten. Ze hebben handen die veel weg hebben van de handen van een mens. Ze hebben voeten die dan weer lijken op de hoeven van een kalf. En het gezicht van de cherub kent vier kanten. Het gezicht van een mens, de kop van een leeuw, een rund en een arend. Het gevolg van die vier

gezichten is dat wanneer je als mens om de wolkenwagen heen zou kunnen lopen altijd een van de vier gezichten naar je toegewend is. In Ezechiël 1 was dat het gezicht van *een mens*. Loop je naar de rechterzijde van de wagen dan is het gezicht van *de adelaar* naar je toegekeerd. Loop je naar de linkerzijde van de wagen dan is het gezicht van *het rund* naar je toegekeerd. Loop je om de wolkenwagen heen naar achteren – gesteld dat dit kon – dan kijkt *de leeuw* je aan. Op de vier hoeken van de wolkenwagen staat een cherub als drager met een gezicht naar de vier zijden van de wagen. Belangrijk is om je te realiseren dat je met *levende* wezens te maken hebt die geleid worden door de Geest van God. Ezechiël 1:20 *Waar de Geest heen wilde gaan, daarheen gingen zij, zij gingen waar de Geest heen wilde gaan.* Tussen de cherubs in – zeg maar in de binnenruimte van *de wolkenwagen* – is vuur van vurige kolen en bliksems. Onlosmakelijk verbonden met de cherubs zijn de wielen, waarover later. Het moet gezegd worden dat Ezechiël zich vrij goed houdt aan de regel dat hij pas iets openbaar maakt op het moment dat het openbaar is. Zo voert hij niet met terugwerkende kracht de naam *cherub* in bij de eerste verschijning van God – zoals beschreven in het eerste hoofdstuk van Ezechiël – iets wat op zich wel geoorloofd zou zijn. De Bijbel doet dat namelijk wel, iets met terugwerkende kracht invoeren. Zo wordt de reis van Abram van Haran naar Israël beschreven met de locatie Betel (Genesis 12:8 en 13:3), terwijl Jakob – een kleinzoon van Abraham – die naam nog aan die plaats moet verbinden. Genesis 28:19 *Hij gaf die plaats de naam Betel; vroeger heette het daar Luz.* Sommigen vinden dat onjuist, maar de Bijbel heeft daar geen probleem mee. Wij ook niet. Ezechiël gebruikt het woord cherub ook voorafgaand aan het moment waarop hij zich realiseerde dat dat de naam van de levende wezens was, zoals in Ezechiël 9:3 *De stralende verschijning van de God van Israël bewoog zich van de cherubs waarboven hij troonde naar de ingang van de tempel, en hij riep de in linnen geklede man met de schrijverskoker bij zich.* Dat is niet ‘a slip of the tongue’. Bijbels gezien is dit legitiem. Maar – zoals gezegd – pas in hoofdstuk 10 komt Ezechiël er achter dat ‘*cherub*’ de naam is van de levende gestalten die de troon van God dragen. Hoe is hij dat te weten gekomen? Het is even eenvoudig als voor de hand liggend. De HEERE zegt het. De HEERE God noemt die gestalten ‘cherubs’. Ezechiël vangt deze term inderdaad op uit de conversatie tussen God en de Man in de linnen kleding. Blijkt maar weer hoe goed hij luistert. Ezechiël 10:2 *Toen zei Hij tegen de Man Die in linnen gekleed was: Ga onder de cherub de ruimte tussen de wielen binnen, vul Uw beide handen met vurige kolen uit de ruimte tussen de cherubs, en strooi ze uit over de stad. Toen ging Hij voor mijn ogen naar binnen.* God gebruikt de naam cherub en cherubs. Zo komt Ezechiël er achter. Dit brengt hem tot de uitspraak in Ezechiël 10:20 *Toen wist ik dat het cherubs waren.*

Gods verschijning gaat gepaard met vuur.

De vier gezichten van de cherubs.

De HEERE verschijnt in Ezechiël 1 aan de profeet. In Ezechiël 8 t/m 11 wil de HEERE Ezechiël van alles laten zien en horen bij de tempel in Jeruzalem. De God van Israël is op eenzelfde wijze aanwezig als bij

de eerste verschijning. We hebben al eerder gezien dat sommige elementen van Gods verschijning – dan deze dan die – altijd en overal gezien en gehoord worden als de HEERE naderbij komt. Zoals bij de berg Sinaï. Exodus 19:18-20 *Rook en vuur en beving van de aarde en geweldig stemgeluid.* Bij de Verbondssluiting op de Sinaï. Exodus 24:10 *een plaveisel van saffier, helder stralend als de hemel zelf.* Ezechiël ziet in Jeruzalem opnieuw de dragers van Gods troon en heerlijkheid. Hij kijkt er gebiologeerd naar als met nieuwe ogen. ‘Waarom?’ zo vraagt iemand. Omdat God Zelf iets over de cherubs en de wielen heeft gezegd. Opnieuw ontvangen we in Ezechiël 10 een beschrijving van de cherubs en de wielen, waarbij het ditmaal opvalt dat niet alleen de wielen maar ook de cherubs vol ogen zijn. Ezechiël 10:12 *Hun hele lichaam dan, hun rug, hun handen, hun vleugels, en de wielen zaten rondom vol ogen.* Blijkbaar fungeren de cherubs en de wielen ook als de ogen van God. Er is niets wat aan hun aandacht ontsnapt. Maar wat ons op dit moment vooral bezig houdt dat zijn *de vier gezichten*. Ook ditmaal hebben de cherubs *vier gezichten*, maar er is – zoals reeds is opgemerkt – een verschil met de vier gezichten die bij de eerste Godsverschijning in Ezechiël 1 werden beschreven. Toen waren dat het gezicht van een mens, een rund, een leeuw en een adelaar, terwijl ditmaal het gezicht van het rund is ingewisseld voor dat van *de cherub*. Kijk maar. Ezechiël 10:14 *Iedere cherub had vier gezichten: bij de eerste was het gezicht van een cherub te zien en bij de tweede dat van een mens, bij de derde de muil van een leeuw en bij de vierde de bek van een adelaar.* Wij weten niet goed hoe dat gezicht van de cherub er uit ziet, want dit kennen wij niet. Het rund kennen wij en de mens en de leeuw en de adelaar ook, maar niet het gezicht van de cherub. Waarom is het gezicht van het rund veranderd in dat van een cherub? Vermoedelijk omdat God dit zelf zegt. Eerst dit; De wolkenwagen staat op een bepaalde manier voor de profeet Ezechiël. In Ezechiël 1 stond de cherub met het gezicht van een mens voorop. Dat wordt tenminste als eerste genoemd. Ezechiël 1:10 *Hun gezicht leek op het gezicht van een mens, bij alle vier van rechts op de kop van een leeuw, bij alle vier van links op de kop van een rund, en alle vier hadden zij de kop van een arend.* Ditmaal staat de wolkenwagen met het gezicht van ‘een cherub’ naar hem toe. Wij denken dat het gezicht van een cherub de kop van het rund moet zijn. Ook omdat de vier koppen vergelijkbaar zijn met die in Openbaring 4:7 *En het eerste dier leek op een leeuw, het tweede dier leek op een kalf, het derde dier had het gezicht als van een mens, en het vierde dier leek op een vliegende arend.* Over de vertaling ‘dier’ zullen we het later nog hebben, maar ook hier is sprake van *het gezicht van een leeuw, een kalf, een mens en een arend*. De arend vliegt en het kalf is een jong rund, maar verder is er grote overeenstemming. Het gezicht dat Ezechiël ditmaal ziet is dus vermoedelijk het gezicht van een rund.

Elke cherub heeft vier gezichten.

De cherub.

De vraag is echter waarom hij dit niet zegt, maar spreekt van het gezicht van een cherub. Waarom hij dit doet? Hij doet dit omdat God het zegt. God zegt dit namelijk. Hij noemt die *cherub* 'cherub' en niet anders. En als God die gestalte *een cherub* noemt, dan is het volgens de profeet *een cherub*. Punt uit. Ezechiël 10:2 *Ga onder de cherub de ruimte tussen de wielen binnen, vul Uw beide handen met vurige kolen uit de ruimte tussen de cherubs, en strooi ze uit over de stad. Toen ging Hij voor mijn ogen naar binnen.* Er is een paar keer sprake van *cherub* in het enkelvoud. Er zijn er vier. Maar één cherub wordt door God specifiek bedoeld. Als Hij opdracht geeft aan de Man in het linnen om naast het wiel van *de cherub* binnen te treden en de Man voert die opdracht uit dan ziet Ezechiël de Man bij een van de cherubs de binnenruimte binnengaan. Het is *de cherub* waar de HEERE op doelde. Ook verderop is er van deze *cherub* sprake. Vanuit het perspectief van de profeet richt de HEERE Zich op boven deze cherub en gaat staan op de drempel van het huis van God. Ezechiël vertelt wat hij waarneemt. Ezechiël 10:4 *Toen verhief de heerlijkheid van de HEERE zich van boven de cherub naar de drempel van het huis.* Even later ziet Ezechiël de Man gekleed in linnen bij deze cherub de binnenruimte ingaan. Blijkbaar bewegen de wielen aan de binnenzijde van de wagen, terwijl de cherubs zich op de hoeken aan de buitenzijde bevinden. In ieder geval stapt de Man in linnen naar binnen en hij gaat naast een wiel staan. Ezechiël 10:6 *En het gebeurde toen Hij de Man Die in linnen gekleed was, geboden had: Neem vuur uit de ruimte tussen de wielen, uit de ruimte tussen de cherubs, dat Hij naast een wiel ging staan.* De cherub die zich aan de buitenzijde van dat wiel bevindt neemt een hand vol vurige kolen en vult daarmee de handen van de Man in linnen. Ezechiël 10:7 *Daarop strekte de cherub vanuit de ruimte tussen de cherubs zijn hand uit naar het vuur dat in de ruimte tussen de cherubs was. Hij pakte het op en gaf het in de handen van Hem Die in linnen gekleed was. Die nam het aan en ging weg.* Er zijn in totaal vier cherubs, maar de wolkenwagen bevindt zich in zodanige positie voor Ezechiël dat één cherub naar voren springt. Ezechiël zag drie zaken in verband met deze cherub. De HEERE ging staan boven deze cherub om Zich naar de drempel van Gods huis te begeven. Het is naast deze cherub dat de Man in linnen de binnenruimte binnengaat en het is deze cherub die de Man van vurige kolen voorziet. Ezechiël is gefocust op deze *cherub*, zoals de HEERE dit levende wezen noemde. Als hij moet vertellen welke vier gezichten deze cherub heeft dan vertelt hij als eerste het gezicht van *een cherub*, vervolgens dat van een mens, en de kop van een leeuw en een arend. Ezechiël 10:14 *Iedere cherub had vier gezichten: het eerste gezicht was het gezicht van een cherub, het tweede gezicht het gezicht van een mens, het derde de kop van een leeuw, en het vierde de kop van een arend.* We kunnen hier twee dingen uit opmaken. Ezechiël noemt als eerste het gezicht van de cherub. Daar staat hij dus voor. En God noemde deze gestalte *cherub*, dus dat doet Ezechiël ook. De kop van een rund wordt ditmaal een cherub genoemd, omdat God dat ook deed.

Iedere cherub had vier gezichten.

Tot viermaal toe wordt *de cherub* waar Ezechiël het gezicht op heeft, genoemd.

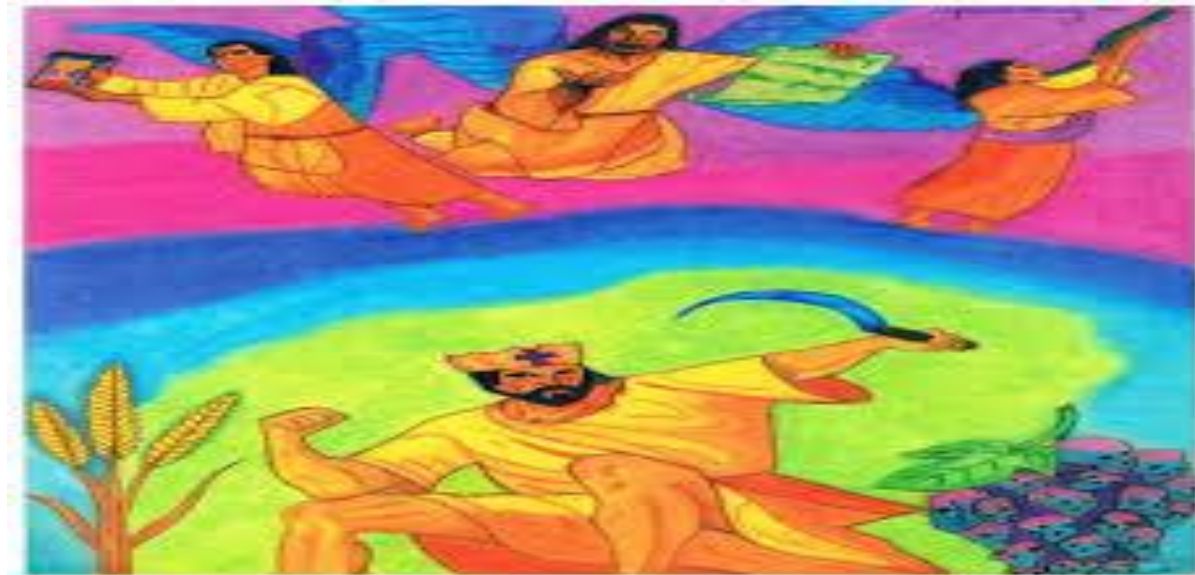
Ezechiël 10:2	Toen zei Hij tegen de Man Die in linnen gekleed was: Ga onder <i>de cherub</i> de ruimte tussen de wielen binnen, vul Uw beide handen met vurige kolen uit de ruimte tussen de cherubs, en strooi ze uit over de stad. Toen ging Hij voor mijn ogen naar binnen.
Ezechiël 10:4	Toen verhief de heerlijkheid van de HEERE zich van boven <i>de cherub</i> naar de drempel van het huis.
Ezechiël 10:7	Daarop strekte <i>de cherub</i> vanuit de ruimte tussen de cherubs zijn hand uit naar het vuur dat in de ruimte tussen de cherubs was. Hij pakte het op en gaf het in de handen van Hem Die in linnen gekleed was. Die nam het aan en ging weg.
Ezechiël 10:14	Iedere cherub had vier gezichten: het eerste gezicht was het gezicht van <i>een cherub</i> , het tweede gezicht het gezicht van een mens, het derde de kop van een leeuw, en het vierde de kop van een arend.
Ezechiël 10:20	Dit is het levende wezen dat ik gezien had onder de God van Israël bij de rivier de Kebar. Toen wist ik dat het <i>cherubs</i> waren.

De Man in linnen kleding en het oordeel.

Ezechiël heeft heel veel geleerd van dit visioen. Feit is dat hij heel goed luistert. Als God iets zegt knoopt hij dat buitengewoon goed in zijn oren. Sterker, Ezechiël raakt zo onder de indruk van de namen die God gebruikt bijvoorbeeld voor *de levende wezens* – God noemt hen cherubs – dat hij helemaal gebiologeerd raakt door de wolkenwagen, hoewel wij misschien wel vooral letten op de Man met de linnenkleding. Terwijl Ezechiël allemaal antwoorden krijgt op zaken die hij nog niet wist, blijven wij in het ongewisse of de Man in de linnen kleding – de vurige kolen ook over de stad heeft uitgestrooid. Vurige kolen staan voor het oordeel van God. Zo onderging de stad Sodom Gods toorn. Genesis 19:24 *Toen liet de HEERE zwavel en vuur over Sodom en Gomorra regenen. Het kwam van de HEERE uit de hemel.* Niet alleen het oordeel waar Ezechiël getuige van is gaat met vuur uit de hemel gepaard, maar ook het toekomstige eindoordeel zal dezelfde kenmerken dragen. Openbaring 8:5 *En de engel nam het wierookvat en vulde dat met het vuur van het altaar en wierp het op de aarde, en er kwamen stemmen, donderslagen, bliksemstralen en een aardbeving.* Het is de vraag of de Man in de linnen kleding dit oordeel ook per direct voltrok. De stiptheid kennende van de Man met de linnenkleding, kunnen we er vanuit gaan dat Hij zijn opdracht van Godswege tot op de komma heeft uitgevoerd. Maar we weten dat niet zeker. We weten dat het gebeurd is, maar niet of het op datzelfde ogenblik gebeurde; dat is onbekend. Om een voorbeeld te noemen, de dood van oud en jong, man en vrouw, jongen en meisje dat de vorige maal werd bewerkt door de zes mannen met het zwaard, is feitelijk gebeurd enkele jaren later bij de val van Jeruzalem. 2 Kronieken 36:17 *Toen deed Hij de koning van de Chaldeeën tegen hen optrekken, die hun jongemannen in het huis van hun heiligdom met het zwaard doodde. Hij spaarde de jongemannen, de meisjes, de ouderen en de stokouden niet. God gaf hen allen in zijn hand.* Een maand later kwam de Nebuzaradan terug in de stad en hij verbrandde de tempel en alle huizen, vooral die van de voorname mensen en het paleis. 2 Koningen 25:8,9 *Daarna, in de vijfde maand, op de zevende van de maand – dit jaar was het negentiende regeringsjaar van Nebukadnezar, de koning van Babel – kwam Nebuzaradan, de bevelhebber van de lijfwacht, de dienaar van de koning van Babel, in Jeruzalem. Hij verbrandde het huis van de HEERE, het huis van de koning en alle huizen van Jeruzalem. Ja, alle huizen van de aanzienlijken verbrandde hij met vuur.* Dus ook het vonnis van het vuur is uitgevoerd tot op de letter. We kunnen er dus van uitgaan dat de Man in linnen dit vonnis in het visioen ook heeft uitgevoerd. De Heere Jezus Christus is niet alleen de Man Die namens God mensen redt door – in dit geval bij Ezechiël – het

merkteken op hun voorhoofd te schrijven. Ezechiël 9:3,4 De Man in linnen is ook de Man die het definitieve vonnis van God uitvoert, iets wat ook typerend is voor de Heere Jezus. Wie in Hem gelooft gaat niet verloren, maar wordt gered. Degene die niet in de Heere Jezus gelooft, wacht het oordeel. Johannes 3:18 *Wie in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar wie niet gelooft, is al veroordeeld, omdat hij niet geloofd heeft in de Naam van de eniggeboren Zoon van God.* Het is zoals de Apostolische Geloofsbelijdenis zegt dat *'de Heere Jezus zal komen om te oordelen de levenden en de doden'*. Niemand die de Bijbel enigszins kent zal ontkennen dat de Heere Jezus actief betrokken is bij het vonnis dat God voltrekt aan de goddeloze en zondige mensen. Openbaring 14:14-16 *En ik zag, en zie, een witte wolk, en op de wolk zat iemand als een Mensenzoon, met op Zijn hoofd een gouden kroon en in Zijn hand een scherpe sikkel. En een andere engel kwam uit de tempel en riep met luide stem tegen Hem Die op de wolk zat: Zend Uw sikkel en maai, want het uur om te maaien is voor U gekomen, omdat de oogst van de aarde geheel rijp is geworden. En Hij Die op de wolk zat, zond Zijn sikkel op de aarde, en de aarde werd gemaaid.*

De Heere Jezus Christus komt met oordeel en verlossing.

De vier dieren.

Ezechiël is gebiologeerd door *de wolkenwagen*. Hij kan zijn ogen niet ergens anders op richten – zo lijkt het – dan op de cherubs en de ogen en de wielen. Van de wielen heeft hij gehoord *'dat ze 'Galgal' genoemd werden'*. Ezechiël 10:13 *Wat de wielen betreft, ze werden ten aanhoren van mij Galgal genoemd.* Iemand vraagt zich af wanneer dit dan toch gebeurd is? Het antwoord is niet moeilijk. God noemde de wielen 'Galgal'. Ezechiël heeft dit allemaal opgepikt uit de woorden die hij de HEERE hoort spreken tegen de Man in de linnen kleding. Ezechiël 10:2 *Toen zei Hij tegen de Man Die in linnen gekleed was: Ga onder de cherub de ruimte tussen de wielen binnen, vul Uw beide handen met vurige kolen uit de ruimte tussen de cherubs, en strooi ze uit over de stad.* In het Hebreeuws lezen we op de plaats waar 'wielen' staat 'Galgal'. Met andere woorden: 'Galgal' is Hebreeuws voor 'wielen'. Weer wat geleerd dacht Ezechiël die bijzonder vreemd aankeek tegen die wielen die als het ware haaks – een wiel in een wiel – op elkaar stonden en zo één wiel vormden waarmee naar alle kanten kon worden gereden, zonder dat de wolkenwagen hoefde te draaien. Iedereen is wel benieuwd naar de feitelijke namen van de elementen waaruit de wolkenwagen is opgebouwd. De Statenvertaling komt met de naam 'dieren' voor

de cherubs. Ezechiël 10:15 SV *En die cherubs hieven zich omhoog; dit was hetzelfde dier, dat ik bij de rivier Chebar gezien had.* De Herziene Statenvertaling doet het hier niet, maar in het boek Openbaringen heeft ook de Herziene Statenvertaling het woord 'dieren' gekozen als aanduiding van de cherubs. Openbaring 4:7-9 *En het eerste dier leek op een leeuw, het tweede dier leek op een kalf, het derde dier had het gezicht als van een mens, en het vierde dier leek op een vliegende arend. En de vier dieren hadden elk voor zich zes vleugels rondom, en vanbinnen waren die vol ogen. Ze hadden geen rust en zeiden dag en nacht: Heilig, heilig, heilig is de Heere God, de Almachtige, Die was, Die is, en Die komt! En telkens wanneer de dieren heerlijkheid, eer en dank brachten aan Hem Die op de troon zat en Die leeft in alle eeuwigheid.*

De vier levende wezens.

In het boek Openbaring domineert de term 'dier' of 'dieren' een aantal verzen. Op zich is er niets mis met dieren. Als de HEERE besloten had in Zijn wijsheid om zich te laten flankeren door dieren, dan zouden wij de laatsten zijn om daar bezwaar tegen aan te tekenen. Maar het zijn geen dieren. Maar de betrouwbare HSVvertaling zegt 'dieren'. Inderdaad en daar lijkt wel wat voor te zeggen, want.....? Want het is de eerste vertaling van het Hebreeuwse woord Hachaja = wilde dieren en het Griekse Zojon = wild dier. Verder zijn er ook nogal wat elementen van dieren verbonden met de cherubs. Zo heeft de cherub geen voeten, maar hoeven. Ezechiël 1:7 *Hun voeten waren rechte voeten en hun voetzolen waren als de voetzolen van een kalf, glinsterend als de schittering van gepolijst koper.* Daarnaast zijn drie van de vier gezichten of – misschien beter – koppen van de cherub, dierenkoppen namelijk de leeuw, het rund en de adelaar. Toch is het geen goede gedachte om dit Hebreeuwse/Griekse woord hier met 'dier' te vertalen, want de HEERE Zelf heeft door middel van Zijn profeet Ezechiël laten weten dat de cherub 'de gestalte van een mens' heeft. Ezechiël 1:5 *Uit het midden daarvan kwam een gedaante van vier levende wezens. Dit was hun uiterlijk: zij hadden de gedaante van een mens.* Bedoeld wordt waarschijnlijk *de opgerichte houding* van een mens. Een dier loopt op vier poten, zo u wilt – paardenliefhebbers – op vier benen, en de mens loopt op twee benen. De cherubs mogen hier en daar elementen van een dier hebben zoals de kop en de hoef, maar het zijn persé geen dieren. Maar 'dier' is toch de eerste vertaling van het Hebreeuwse en Griekse Woord dat we in de Bijbel lezen. Dat is juist, maar er is ook nog een tweede vertaling mogelijk en dat is 'levend wezen' HB *chai = levend*, Gr *zoi = levend*. *Levend wezen* is op zich een veel neutraler woord en legt de nadruk op hetgeen ook bij de cherubs naar voren springt en dat is dat het *levende wezens* zijn. *Levend* is de grondvorm van het Hebreeuwse en Griekse woord. De cherubs zijn geen dode ornamenten van een wolkenwagen, zoals de cherubs op de ark. Die waren weliswaar

gemaakt van goud, maar kunnen toch niet tippen aan de uitstraling en de dienst die de cherubs van de wolkenwagen als dragers van het uitspannel en de troon van God aan de HEERE kunnen bewijzen. Hun taak is velerlei. Zo zijn het – zoals gezegd – dragers van Gods troon, maar ook geven zij vaart en richting aan de wolkenwagen. Ze worden aangestuurd door Gods Geest en overal waar God naar toe wil, daar brengen de cherubs Hem. Zij zijn voorzien van vleugels en wielen, die zonder mankeren de wolkenwagen in beweging zetten en voortbewegen of het nu naar rechts of links of achter of voor of boven of beneden is. De cherubs en de wielen zijn de ogen van God. Verder hebben we gezien dat de cherub handen heeft en de Man in linnen de gloeiende kolen aanreikt. Ook vernemen we uit het boek Openbaring dat zij de aanzet geven tot de verheerlijking van de Allerhoogste God. Openbaring 4:8,9 *Ze hadden geen rust en zeiden dag en nacht: Heilig, heilig, heilig is de Heere God, de Almachtige, Die was, Die is, en Die komt! En telkens wanneer de dieren heerlijkheid, eer en dank brachten aan Hem Die op de troon zat en Die leeft in alle eeuwigheid.* De vertaling met 'dieren' is vrij hardnekkig als je ziet dat ook 'de Bijbel in gewone taal' deze vertaling heeft overgenomen, maar dat is dus onjuist. Het moet zijn: *levende wezens*.

Ezechiël is getuige hoe de heerlijkheid van de HEERE het huis van God nog eenmaal vult.

God verlaat de hemelse troon en vervult – bij wijze van afscheid – nog eenmaal de tempel.

Het is goed dat deze aanvullende informatie over de wolkenwagen er is. Maar er is iets aan de hand wat het belang daarvan ver overstijgt. De HEERE God daalt namelijk van de troon af en beweegt Zich naar de drempel van de tempel. God is bezig de tempel en de stad en het land te verlaten. Ezechiël was getuige van de cherubs die het uitspannel droegen wat eenzelfde doorzichtig blauw kent dat ook de saffiersteen kenmerkt. Daarboven nam hij een troon waar en de HEERE God Die boven hen verscheen. Ezechiël 10:1 *Daarna zag ik, en zie, boven het gewelf dat boven het hoofd van de cherubs was, was iets als een saffiersteen, met het uiterlijk van wat leek op een troon, en Hij verscheen boven hen.* Er is nog iets belangrijks gaande wat samen lijkt te vallen met het moment waarop de HEERE de tempel en de stad Jeruzalem verlaat. God geeft aan de Man gekleed in linnen de opdracht om vuur – dat Hij uit de ruimte moet halen tussen de cherubs in – uit te strooien over de stad. Omdat deze twee gebeurtenissen in feite in elkaar verweven liggen is het niet verstandig om ze voor de uitleg uit elkaar te halen. Ezechiël 10:2 *Toen zei Hij tegen de Man Die in linnen gekleed was: Ga onder de cherub de ruimte tussen de wielen binnen, vul Uw beide handen met vurige kolen uit de ruimte tussen de cherubs, en strooi ze uit over de stad. Toen ging Hij voor mijn ogen naar binnen.* Stonden de cherubs aan het begin van het visioen boven de poort ten noorden van de tempel, straks zullen we hen aantreffen aan de oostzijde van het huis van God. Op het moment echter waarop de HEERE de opdracht geeft om de stad Jeruzalem te verwoesten

en op de drempel van de tempel verschijnt en nog eenmaal de tempel met Zijn heerlijkheid vult, staan de cherubs aan de noordkant – dat is vanuit het oosten gezien *rechts = ten noorden* – van het huis van God. Ezechiël 10:3 *De cherubs stonden rechts van het huis toen de Man binnenkwam, en de wolk vervulde de binnenste voorhof.* De verwevenheid van beide gebeurtenissen laat zich nu al voelen, als met het binnengaan van de Man in het linnen, de voorhof van de tempel vervuld wordt met de wolk van Gods Aanwezigheid. Op het moment dat de Man in het linnen de wolkenwagen binnengaat, naar het vurige hart ervan, beweegt de heerlijkheid van de HEERE Zich van de troon naar de drempel van Gods huis. Ezechiël 10:4 *Toen verhief de heerlijkheid van de HEERE zich van boven de cherub naar de drempel van het huis.* Ezechiël is getuige van een enorme licht uitstralende wolk waarmee de heerlijkheid van de HEERE de directe omgeving en het huis van God nog eenmaal vult. Ezechiël 10:4 *Daarop werd het huis vervuld met de wolk en de voorhof was vol van de lichtglans van de heerlijkheid van de HEERE.* De cherubs – die de dragers zijn van de wolkenwagen – zijn niet te vergelijken met een koets of een dure auto voor de hoogste man in het land. Nu God de troon heeft verlaten bewegen die levende wezens hun vleugels. Het is op grote afstand – zelfs tot in de buitenste voorhof – te horen en het klinkt als de stem van de machtige God als Hij spreekt. Ezechiël 10:5 *Het geluid van de vleugels van de cherubs was tot in de buitenste voorhof te horen, als de stem van de almachtige God wanneer Hij spreekt.* Het zou goed kunnen dat de profeet Ezechiël zich op dat moment in *de buitenste voorhof* bevond, omdat hij het is die dit opmerkt. Nu worden zijn ogen weer getrokken naar de immense wolkenwagen waar hij de beweging signaleert van de Man in linnen. Het gebeurt na elkaar, maar blijkbaar is het onlosmakelijk met elkaar verbonden, zodat het tafereel telkens wisselt van optiek. De ene keer zijn de ogen gericht op de beweging van de HEERE God op de drempel van Gods huis om vervolgens te zwenken naar de Man in linnen. Deze gaat naast het dichtstbijzijnde wiel staan. Kort wordt de herinnering opgehaald aan de Woorden die God even daarvoor had gesproken tegen de Man in linnen. Ezechiël 10:6 *En het gebeurde toen Hij de Man Die in linnen gekleed was, geboden had: Neem vuur uit de ruimte tussen de wielen, uit de ruimte tussen de cherubs, dat Hij naast een wiel ging staan.* De ogen van Ezechiël blijven nog even gericht op de Man in linnen. Deze bevindt Zich diep in het hart van de wolkenwagen waar een vuur brandt en – naar het getuigenis van Ezechiël 1 – bliksemschichten schieten van de ene naar de andere cherub. De cherub die het meest dichtbij staat vult zijn hand met vurige kolen en daarmee vult hij de handen van de Man in linnen. Deze nam het aan en vertrok. Ezechiël 10:7 *Daarop strekte de cherub vanuit de ruimte tussen de cherubs zijn hand uit naar het vuur dat in de ruimte tussen de cherubs was. Hij pakte het op en gaf het in de handen van Hem Die in linnen gekleed was. Die nam het aan en ging weg.* Iets wat Ezechiël reeds eerder had gezien en vertelt, is hem ook nu niet ontgaan, de cherub heeft onder de vleugels iets wat lijkt op de vorm van een mensenhand. Ezechiël 10:8 *Er was bij de cherubs onder hun vleugels iets zichtbaar met de vorm van een mensenhand.* Dan volgt een heel deel over de cherubs en de wielen, de kleur ervan, de ogen, de namen, de wendbaarheid en de gezichten, waar we het reeds eerder – zowel in dit hoofdstuk als hoofdstuk 1 – vrij uitvoerig over gehad hebben. Dit slaan we nu over.

Ezechiël is vol ontzag.

De lichtende wolk en het vuur als tekenen van Gods Aanwezigheid.

Exodus 24:18 Ontmoeting op de berg	Mozes ging de wolk binnen en klom de berg verder op. En Mozes was veertig dagen en veertig nachten op de berg.
Psalm 99:6,7 God sprak vanuit de wolkkolom	Mozes en Aaron waren onder Zijn priesters, Samuel onder wie Zijn Naam aanriepen; zij riepen tot de HEERE en Híj verhoorde hen. Hij sprak tot hen in een wolkkolom; zij hebben Zijn getuigenissen in acht genomen en de verordeningen die Hij hun had gegeven.
Exodus 40:34 De tent van de ontmoeting	Toen overdekte de wolk de tent van ontmoeting, en de heerlijkheid van de HEERE vervulde de tabernakel,
Leviticus 16:4 Op de grote verzoendag	De HEERE zei toen tegen Mozes: Spreek tot uw broer Aaron en zeg dat hij niet te allen tijde in het heiligdom binnen het voorhangsel mag komen, vóór het verzoendeksel dat op de ark ligt, opdat hij niet sterft, want Ik verschijn in de wolk op het verzoendeksel.
Exodus 13:21,22 Wolkkolom overdag Vuurkolom 's nachts	De HEERE ging vóór hen uit, overdag in een wolkkolom om hun de weg te wijzen, en 's nachts in een vuurkolom om hun licht te geven, zodat zij dag en nacht verder konden trekken. Hij nam de wolkkolom overdag en de vuurkolom in de nacht niet weg voor de aanblik van het volk.
Numeri 12:5 Bij ruzie Mirjam en Aaron tegen Mozes	Toen daalde de HEERE neer in de wolkkolom en ging bij de ingang van de tent staan. Hij riep Aaron en Mirjam, en zij kwamen beiden naar voren.
Numeri 14:14 Heel de wereld wist ervan.	Zij zullen het zeggen tegen de inwoners van dit land, die gehoord hebben dat U, HEERE, in het midden van dit volk bent, dat U oog in oog gezien wordt, HEERE, en dat Uw wolk boven hen staat, en dat U overdag in een wolkkolom voor hen uit gaat en 's nachts in een vuurkolom.
Deuteronomium 31:14,15 Bij de overdracht Mozes op Jozua	HEERE zei tegen Mozes: Zie, uw dagen zijn naderbij gekomen dat u zult sterven. Roep Jozua en ga staan in de tent van ontmoeting, dan zal Ik hem bevelen geven. Toen kwamen Mozes en Jozua en zij gingen staan in de tent van ontmoeting. Toen verscheen de HEERE in de tent, in de wolkkolom, en de wolkkolom stond boven de ingang van de tent.
Numeri 9:15-17 De tabernakel	Op de dag dat de tabernakel werd opgebouwd, bedekte de wolk de tabernakel, de tent van de getuigenis; en 's avonds was hij op de tabernakel als een verschijning van vuur, tot de volgende morgen. Zo was het voortdurend: de wolk bedekte hem en 's nachts was hij als een verschijning van vuur. Maar als de wolk opgeheven werd van boven de tent, braken de Israëlieten daarna op; en op de plaats waar de wolk bleef rusten, daar sloegen de Israëlieten hun kamp op.
1 Koningen 8:10 De eerste tempel	En het gebeurde, toen de priesters uit het heiligdom gingen, dat de wolk het huis van de HEERE vervulde.
Jesaja 6:1-4 De roeping van Jesaja De eerste tempel	In het jaar dat koning Uzzia stierf, zag ik de Heere zitten op een hoge en verheven troon, en de zomen van Zijn gewaad vulden de tempel. Serafs stonden boven Hem. Ieder had zes vleugels: met twee bedekte ieder zijn gezicht, met twee bedekte hij zijn voeten, en met twee vloog hij. De een riep tot de ander: Heilig, heilig, heilig is de HEERE van de legermachten; heel de

	aarde is vol van Zijn heerlijkheid! De deurpinnen in de drempels schudden door de stem van hem die riep, en het huis vulde zich met rook.
Ezechiël 11:22,23	Daarna hieven de cherubs hun vleugels op, en de wielen verhieven zich tegelijk met hen. En de heerlijkheid van de God van Israël was vanboven over hen. Toen steeg de heerlijkheid van de HEERE op uit het midden van de stad en bleef op de berg staan die ten oosten van de stad lag.
God verlaat de eerste tempel	
Ezechiël 43:1-5	De man bracht me weer terug naar de oostelijke poort van de tempel. En daar zag ik hoe de God van Israël verscheen, stralend en machtig. Hij kwam vanuit het oosten. Ik hoorde een geluid dat klonk als het gebulder van de zee. En ik zag hoe de aarde straalde van licht. Zoiets had ik ook gezien in mijn droom over de verwoesting van Jeruzalem. En ook bij het Kebar-kanaal had ik zoiets gezien. Meteen liet ik me neervallen op mijn knieën. Ik zag dat de Heer door de oostelijke poort de tempel binnenging. Toen tilde de geest van God mij op en bracht me naar het binnenplein van de tempel. Ik zag dat de tempel vol was met het stralende licht van de Heer.
De HEERE keert terug naar de tempel in Jeruzalem	
Openbaring 15:8	En de tempel werd vervuld met rook vanwege de heerlijkheid van God, en vanwege Zijn kracht. En niemand kon de tempel binnengaan, voordat de zeven plagen van de zeven engelen tot een einde gekomen waren.
De hemelse tempel	

De openbaring van God gaat gepaard met Vuur.

God verlaat de tempel in Jeruzalem.

Dan volgt er een dramatisch moment. De HEERE gaat weg van boven de drempel van het huis van God. De HEERE gaat weg om voor langere tijd niet terug te keren. Het is niet een bezoek van God aan de tempel zoals Hij misschien wel vaker deed buiten het gezicht van een profeet om. Bij de inwijding van de tempel vulde de wolk van de heerlijkheid van de HEERE de tempel. 1 Koningen 8:10,11 *En het gebeurde, toen de priesters uit het heiligdom gingen, dat de wolk het huis van de HEERE vervulde. Vanwege de wolk konden de priesters niet blijven staan om dienst te doen, want de heerlijkheid van de HEERE had het huis van de HEERE vervuld.* God gaf daarmee te kennen dat Hij Zijn intrede deed in Zijn huis en daar altijd zou wonen. Maar ditmaal vervult Hij nog eenmaal de tempel met Zijn heerlijkheid om aan te geven dat Hij definitief het huis verlaat. God gaat weg. Weg uit Zijn huis. Weg uit de stad Jeruzalem. Weg uit het land. Ezechiël 10:18 *Toen ging de heerlijkheid van de HEERE weg, van boven de drempel van het huis, en bleef*

boven de cherubs staan. Er is een moment van vertrek. God neemt Zijn intrek in de ruimte boven het uitspansel dat gedragen wordt door de cherubs. De HEERE gaat niet op de troon zitten, maar blijft staan. De wolkenwagen verheft Zich vanaf de plek aan de zuidkant van de tempel en begeeft zich naar de oostkant van Gods huis, de zijde van de Olijfberg. Ezechiël 10:19 *En de cherubs hieven hun vleugels op, en verhieven zich voor mijn ogen bij hun vertrek van de aarde, en de wielen tegelijk met hen. Ieder stond stil bij de ingang van de Oostpoort van het huis van de HEERE, met de heerlijkheid van de God van Israël van bovenaf boven hen.* God is nog niet klaar. Nog moeten er dingen gezegd en gedaan worden. Ondertussen gaan de ogen van Ezechiël naar het indrukwekkende gezicht van de cherubs en de wielen en het uitspansel dat zich verheft en God boven de cherubs. De herinnering aan de eerste Godsverschijning bij de rivier de Kebar dringt zich aan hem op. Ezechiël 10:20 *Dit is het levende wezen dat ik gezien had onder de God van Israël bij de rivier de Kebar. Toen wist ik dat het cherubs waren.*

De Oostpoort van de tempel van Jeruzalem.

Redding en oordeel vanuit de tempel, het huis van God.

Er is nog iets opmerkelijks aan de hand zowel in Ezechiël 9 als in het 10de hoofdstuk. Bij de uitoefening van de redding en het oordeel over de stad Jeruzalem daalt God af van de troon en verblijft de HEERE voor korte tijd op de drempel van de tempel. Dat was inderdaad juist op het moment dat de HEERE instructies geeft aan de Man gekleed in linnen kleding en de zes mannen met hun verdelgingswapens. Ezechiël 9:3 *De heerlijkheid van de God van Israël verhief zich van boven de cherub waarop Hij rustte, naar de drempel van het huis, en Hij riep naar de Man Die in linnen gekleed was, Die de schrijverskoker aan Zijn middel had.* Vermoedelijk staat deze actie redelijk op zichzelf, want in het begin van Ezechiël 10 wordt gemeld dat de HEERE weer plaatsgenomen heeft op de troon. Ezechiël 10:1 *Daarna zag ik, en zie, boven het gewelf dat boven het hoofd van de cherubs was, was iets als een saffiersteen, met het uiterlijk van wat leek op een troon, en Hij verscheen boven hen.* Ezechiël 8 t/m 11 vormen een doorlopende geschiedenis. Opmerkelijk dat de HEERE als het ware vanuit de tempel de redding en het oordeel wil voltrekken. Dit wordt bevestigd door het volgende tafereel waarvan Ezechiël 10 ons getuige doet zijn. Opnieuw daalt de HEERE af van de troon en vestigt Zich voor korte tijd op de drempel van de tempel in Jeruzalem, terwijl Zijn heerlijkheid de tempel vult. De Man in de linnen kleding krijgt van God de opdracht zijn handen te vullen met vurige kolen en deze uit te werpen over de stad Jeruzalem. Nadat God deze instructie heeft gegeven daalt Hij af van de troon en neemt plaats op de drempel van de

tempel, terwijl de heerlijkheid van de HEERE de tempel vult. Ezechiël 10:4 *Toen verhief de heerlijkheid van de HEERE zich van boven de cherub naar de drempel van het huis. Daarop werd het huis vervuld met de wolk en de voorhof was vol van de lichtglans van de heerlijkheid van de HEERE.* Pas als deze actie voltooid is verschijnt de HEERE weer op de troon boven het gewelf dat door de cherubs gedragen wordt. Ezechiël 10:18 *Toen ging de heerlijkheid van de HEERE weg, van boven de drempel van het huis, en bleef boven de cherubs staan.* De cherubs – die het uitspansel dragen waarop de troon van de HEERE zich bevindt – zetten zich vervolgens in beweging en dragen de troon van de HEERE naar de Oostpoort waar zich het volgende tafereel voor onze ogen afspeelt. Ezechiël 10:19 *En de cherubs hieven hun vleugels op, en verhieven zich voor mijn ogen bij hun vertrek van de aarde, en de wielen tegelijk met hen. Ieder stond stil bij de ingang van de Oostpoort van het huis van de HEERE, met de heerlijkheid van de God van Israël van bovenaf boven hen.* De redding en het oordeel van God zijn nog niet tot hun einde gekomen, maar de HEERE heeft al wel de tempel verlaten wanneer Hij Zich voor korte tijd ophoudt aan de Oostpoort, de poort waardoor de HEERE Jeruzalem binnengaat naar de tempel en – in dit geval – verlaat. Het mag ons verbazen dat de redding van de gelovigen en het vonnis over het zondige en goddeloze Jeruzalem plaatsvindt vanuit de tempel, maar bij *het laatste oordeel* is dit – volgens Johannes in Openbaring – ook het geval. Openbaring 15:5-8 *En daarna zag ik, en zie, de tempel van de tent van de getuigenis in de hemel werd geopend. En de zeven engelen, die de zeven plagen hadden, kwamen uit de tempel, gekleed in smetteloos en blinkend linnen, en omgord om de borst met gouden gordels. En een van de vier dieren gaf de zeven engelen zeven gouden schalen, gevuld met de toorn van God, Die leeft tot in alle eeuwigheid. En de tempel werd vervuld met rook vanwege de heerlijkheid van God, en vanwege Zijn kracht. En niemand kon de tempel binnengaan, voordat de zeven plagen van de zeven engelen tot een einde gekomen waren.*

De Man gekleed in linnen.